

1861. Pokud je to možné, byl bych Vám vděčen za informace o vojenské službě pplk. Bedřicha Vala, nar. 21. 1. 1892 v Náměšti nad Oslavou, zemřel v Malé pevnosti Terezín v roce 1945. Více se mě nepodařilo zjistit. Předem děkuji. (odpovídá Pavel Minařík)

Bedřich Valla nastoupil vojenskou službu v říjnu 1913 u bosensko-hercegovinského pluku č. 1, sídlícího toho času v hlavním městě monarchie. Jako absolvent vyšší reálné školy a jednorochní dobrovolník byl nejprve zařazen do Školy pro důstojníky v záloze. V srpnu následujícího roku odjel s plukem na ruskou frontu, kde působil ve funkcích velitele družstva a čety. Od listopadu 1914 se léčil v zápolí a následně sloužil u náhradního praporu. K bojujícímu pluku se vrátil v březnu 1915 coby čerstvě jmenovaný podporučík a velel zákopnické četě. Po půl roce byl povýšen na poručíka a po devíti měsících od návratu na východní frontu převzal velení zákopnické roty. Hodnosti nadporučíka dosáhl v lednu 1916 a v červnu téhož roku se stal vojákem z povolání. Od září 1916 do května 1917 se nacházel v nemocničním ošetřování v Praze, Brně a Jevíčku. Po vyléčení opětovně působil ve funkci velitele čety u náhradního praporu v Budapešti, ale v únoru 1918 musel znovu nastoupit nemocniční léčeni. Po uzdravení odešel v květnu do výcvikového střediska v tyrolském Brunecku a v srpnu se vrátil do pole, tentokrát jako velitel roty u bosensko-hercegovinského pluku č. 5 na italské frontě.

Po skončení 1. světové války a návratu do vlasti se v polovině listopadu 1918 přihlásil do činné služby v čs. armádě. Nejprve byl zařazen u brněnského pluku Stráže svobody č. III, se kterým se zúčastnil obsazování Těšínska. Poté od května 1919 působil u vojenské instrukční školy v Milovicích coby instruktor – velitel čety. V březnu 1920 následovalo přeložení do Vojenské akademie v Hranicích a ustanovení do funkce instruktora – velitele půlroty. V listopadu téhož roku se stal kapitánem. Od listopadu 1922 do září 1923 studoval na Ecole Spéciale Militaire ve francouzském Saint Cyr. Po návratu do vlasti se vrátil na své předcházející působiště, kde byl zařazen jako instruktor – velitel roty. Vzhledem k jeho dlouhodobému působení ve vojenském školství následovalo v září 1927 přeložení k pěšímu pluku 40 ve Valašském Meziříčí, kde zastával funkce velitele čety a později velitele náhradní roty. V říjnu 1928 dosáhl hodnosti štábního kapitána. V září 1930 byl přeložen k pěšímu pluku 22 v Jičíně a převzal velení pěší roty. Po čtyřletém pobytu u vojsk následovalo přeložení na MNO do Prahy, kde setrval až do konce své služby v čs. armádě. Bedřich Valla se nejprve stal referentem u 5. (školského a výcvikového) oddělení Hlavního štábu. V červenci 1936 byl přidělen ke skupině branné výchovy 3. (operačního) oddělení Hlavního štábu a od března 1937 působil u nově vytvořeného Oddělení branné výchovy Hlavního štábu. V červenci téhož roku následovalo povýšení na majora. Čs. armádu musel opustit na sklonku června 1939, vzhledem k jejím rozpuštění nařízenému nacistickými okupačními orgány.

Od července 1939 byl ale převeden k vládnímu vojsku „Protektorátu Čechy a Morava“ a zařazen jako velitel 2. (cyklistické) roty u pražského 1. praporu. V prosinci 1940 se stal tzv. správcem vojenského zátiší praporu, což by se dalo přirovnat k působení osvětového důstojníka. V dubnu 1942 převzal velení 4. (technické) roty 1. praporu. V lednu 1943 následovalo povýšení na podplukovníka vládního vojska. Velení roty předal v dubnu 1943 svému nástupci a nastoupil službu u 2. (výcvikového) oddělení Inspektorátu č. I v Praze. Krátce před přesunem většiny jednotek vládního vojska do Itálie proběhlo v polovině května 1944 přemístění pplk. Vally k 5. praporu. Po příjezdu do Bologne byl ale 11. 8. 1944 zatčen a převezen do Pankrácké věznice v Praze. Gestapo totiž odhalilo jeho zapojení do protinacistického odboje, když vyšlo najevo, že se již od ledna 1942 podílel na činnosti ilegální organizace KSČ „Předvoj“. V lednu 1945 došlo k jeho převozu do terezínské Malé pevnosti. Po propuštění z koncentračního tábora zemřel na následky prožitých útrap 20. 5. 1945 v sanatoriu v Horních Beřkovicích. V dubnu 1946 byly zásluhy Bedřicha Vally in memoriam oceněny udělením Čs. válečného kříže 1939 a v říjnu téhož roku následovalo povýšení na podplukovníka čs. armády.